

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORÆLDREBLADET

HELSINGØR LILLE SKOLE

Nr. 6

Marts

1964

Frihed og opdragelse

af Claus Bjerring

En artikel fra UNGE PÆDAGOGER i anledning af A.S. Neill's firsårs fødselsdag om den stadig unge og stadig forkætrede engelske filosof og pædagogs opdragelses-tanker.

En fremskridtsvenlig tanke holdes ofte et par menneskealdre i karantæne af fordømmene og uvidenheden. Sådan er vilkårene for enhver revolutionær ide, og sådan har vilkårene været for A.S. Neill, hvis ideer om opdragelse og undervisning i hvert fald har været revolutionære nok til at unddrage sig samfundets bevågenhed.

Det er 40 år siden Neill grundlagde Summerhill, skolen som populært kaldes Gør-som-du-vil skolen, - et tvetydigt tilnavn som er givet ud fra den opfattelse, at gør man som man vil, må det nødvendigvis ende med ballade. De tanker, Summerhill er baseret på, har ikke fundet grobund i samfundet, skønt disse tanker ikke alene berører og til en vis grad besvarer visse væsentlige spørgsmål om opdragelsen, men også belyser visse fundamentale spørgsmål om tilværelsen.

Neill er som samfundskritiker ikke nogen original tænk, som psykolog har han fået sine grundlæggende ideer fra Freud og senere fra Reich, men som pædagog har han kun een forgænger, Homer Lane, der var leder af Little Commonwealth, et behandlingshjem for unge kriminelle. Neill har sit nøgleord, frihed, fra Lane, som sagde: "Man kan ikke give et barn frihed. Man kan kun berøve det friheden." Lane var overbevist om, at bag enhver forbrydelse ligger et forvrænget motiv, et ønske som oprindeligt har været godt, han mente, at den eneste form for behandling, der virkelig dur, er at lade de unge have mulighed for at være sig selv, han understregede, at det er nytteløst at tale til dem, at handling alene har nogen virkning.

Neill spurgte engang rektoren på en stor drengeskole om hvilken slags drenge han havde og fik svaret: "The sort that goes out with neither ideals nor ideas. They would join up as cannon fodder in any war, never stopping to consider what the war was about and why they were fighting." Dette signalement illustrerer i al sin korthed, hvad det er Neills udfordring gælder. Han er ikke den eneste, der har gjort opmærksom på den almindelig opdragelses resultater. Men hans beskrivelse og analyse af dem er klarere, væsentligere og mere tilbunds gående end de flestes.

Neills analyse gælder først og fremmest følelserne. Hvordan går det til, at de følelser, vi ikke bryder os om, er så dominerende: had og misundelse og intolerance? Disse følelser er resultatet af den konflikt, der er mellem vort menneskesyn og vor natur. Kirkens lære om arvesynden er den tydeligste formulering af dette forhold. Vor natur trænger til forbedring, fordi den er syndig og ufuldkommen. Forbedring rækker fra belæring og formaning til tvang og prygl.

Og det er dette forsøg på forbedring der fremkalder alle de ting, det er vores hensigt at undertrykke! "I have never seen any signs of hate in a new-born infant. My belief in original virtue arises from my observation of children who hate."

Det er Neills overbevisning: at mennesket er født godt, der er udgangspunktet for hans kritik af det gængse menneskesyn og for hans arbejde, hvis formål bl.a. har været at vise, at hans kritik er rigtig.

Går man ud fra, at mennesket trænger til forbedring, kan man ikke begynde for tidligt. Derfor griber vi allerede fra fødslen regulerende ind i barnets liv, men vi gør det ikke alene fordi vi tror at vide, hvad der er bedst for det, vi gør det også for vor egen bekvemmeligheds og mageligheds skyld. Bag disse motiver ligger et, som vi så godt som aldrig erkender: vor fjentlighed mod barnet.

Hvorfra stammer denne fjentlighed? Den opdragelse vi selv fik, gik ud på at forbedre vor medfødte natur, vi lærte at have mistillid til den, det var jo tydeligt, at vi altid kom til kort over for idealerne, vi var ikke som vi burde være - og undertiden blev vi straffet for det. "The other day, I saw a boy of three put out in the garden by

his mother. His suit was spotless. He began to play with earth and slightly soiled his clothes. Mamma rushed out, smacked him, took him indoors and later sent him out weeping in new clothes. In ten minutes, he has soiled his suit, and the process was repeated."

Opdragelse er een lang række af indgreb, - i opdragerens øjne til barnets bedste, for de skal berede det vejen til en selvstændig tilværelse. Til at begynde med oplever barnet disse velmente indgreb som fjendtlige angreb. Men barnets oplevelse af den voksnes fjendtlighed vendes katastrofalt til en følelse af egen slethed og utilstrækkelighed, for forældrenes belærende og formanende og lømmende stemme udefra bliver til samvittighedens indre stemme. Trykket af den moralbelæring, der er skelettet i alle opdragende foranstaltninger, er så stærkt, at barnet selv ender som moralist.

Opklaringen af denne proces er Freuds fortjeneste. Men Freuds teori om dødsinstinktet, der projiceres ud i aggression, kunne Neill ikke godtage, fordi hans erfaringer sagde ham, at den ikke passede. Hvis Freud havde ret betød det, at opdragelsen ikke kunne lægges fundamentalt om.

Neill mener, at aggressionen udelukkende er resultatet af vor indgriben. Aggressionen formindskes i samme grad som indblandingen aftager. Barnet er født godt, og jo mere opdrageren giver afkald på at hæve den oprindelige godhed til moralsk godhed, desto færre ulykker vil han afstedkomme.

Neills syn på den moraliserende opdragelse kan sammenfattes således: autoritet følger altid med moral, for moral er bud og forbud, som ikke kan diskuteres. Disciplin følger altid med autoritet, for autoritet er ufejlbarlighed, som ikke tåler modsigelse. Lydighed er den første og største dyd. Respekt og høflighed er de næste. Men opdragelsen forvrænger sine egne idealer, for disse dyder fører i praksis til underkastelse, frygt og hykleri. Moralen siger: uselvskhed er en dyd, barnets egoisme skal undertrykkes.

Neill siger: "To ask a child to be unselfish is wrong. Every child is an egoist and the world belongs to him. Altruism comes later - comes naturally - if the child is not taught to be unselfish. By suppressing the child's

selfishness, the mother is fixing that selfishness forever."

Den væsentligste indvending mod den almindelige opdragelse er, at den forhindrer livet i at blive levet fuldt og helt og lykkeligt. Det gælder på alle områder men mest på det seksuelle. Vore indgreb på dette vitale punkt har langtrækkende følger, fordi vi ikke kan overkomme vor egen følelse af skam og frygt. Vores holdning er ambivalent, vi både overvurderer og undervurderer sex. Forsøget på at undertrykke det lille barns interesse for seksuelle ting - og senere ungdommens behov for et sexuel liv - gør sex mystisk og spændende og barnet skyldbevidst og bange. Resultatet er tydeligt for enhver, der ikke nægter at se det: "Conditioned children of both sexes are often incapable of loving. This news may be comforting to those who fear sex, but to youth in general, the inability to love is a great human tragedy."

Hvis det ikke så meget er et spørgsmål om metoder som om indstilling - hvad er det da for en indstilling, Neill går ind for?

At være på barnets side udtrykker det måske kortest. Det er ganske vist et udtryk med en polemisk undertone, - men det er jo også formuleret i et samfund, hvor der er et modsætningsforhold mellem børn og voksne, og hvor voksne altfor tit ofrer barnets interesser til fordel for sine egne. At være på barnets side er at kunne se dets begrænsninger, at kunne se at det ikke er en lille voksen.

At være på barnets side betyder i sidste instans at elske - og at elske er det modsatte af at kritisere, at belære og at formane.

Vi betragter barndommen som en forberedelse til livet, i stedet for at se den som en del af livet. Vi bekymrer os om slutresultatet, i stedet for at tænke på om børnene er lykkelige.

Hvad kan vi da gøre som forældre og lærere? Det er svært at arbejde med sine egne følelser, ofte også svært overhovedet at erkende dem. Men forudsætningen for at nå videre er at erkende, at gå ned under overfladen, at gennemlyse sine fordomme og sine idealer. I opdragelsen kan opgaven formuleres som et paradox: den er at holde sin egen personlighed udenfor!

Kan en syndsbevidst far undgå at give sin søn skyldfølelse?

Kan en frygtssom mor undgå at gøre sin datter bange?
Fremtiden afhænger af, at de kan undgå det.

Det er handling der tæller, ikke ord - hvilket illustreres af historien om lægprædikanten, der besøgte Summerhill:

"One sunday night when we were all dancing he shook his head. - Neill, he said, it is a wonderful place this, but why, oh why, are you such pagans?"

- Brown, I answered, you spend your life standing on soap boxes telling people to be saved. You talk about salvation. We do salvation."

Forældremøde i børnehaveklassen 23/1.

Ih for søren hvor var det sjovt. Vi var børnehaveklasserbørn et par timer og Gerda havde arbejde til alle. Rikke fik nyt hus. Bænke og vinduer i buldrerummet blev malet. Teatertøjet repareret. Jakeldukker og begyndelsen til en færdselsby stod også på listen. Ja der var vist meget mere, men når man er optaget af p-fag, kan man ikke overse, hvad 'alle de andre' laver. Ivrigt optaget og pludrende sad vi ved de små borde rosende hinanden, kritiserende vort eget og dog stolte når noget lykkedes. Joh vi var børn.

Gerdas ide med p-fag for forældre kan efter den aften kun anbefales.

Ved ti-tiden drak vi te med hjemmebag som sædvanlig. Dejligt var det og halvt berusede af iveren fra før, duften af en velmagende 'ambassadør', maling og terpentin indledtes en interessant og heftig diskussion, som begyndte med et uskyldigt spørgsmål og nær var endt i kvindernes frigørelseskamp. Det var veit spørgsmålet opdragelsesprincipper, der bragte sindene i oprør.

Men sådan har det jo været siden Adam og Eva fik Kain. Der var sytten forældre og sytten forskellige meninger. Spørgsmål og svar fløj gennem lokalet som raketter. Her gengives de væsentligste, men for rækkefølgen garanteres ikke.

- Er der ikke mulighed for, at vi kan komme nærmere ind på skolens metoder, så vi ikke risikerer at nedbryde

derhjemme, hvad skolen bygger op?

- Vi kan da ikke begynde at lave om på vort opdragelsessystem, fordi vore børn er kommet i en skole som denne.

- Ib skrev i et af de første numre af bladet, at vi måtte forsøge at få skole og hjem til at blive eet.

- Ja det er så uendelig stort et ansvar at forme sådanne små mennesker. Man er så bange for at gøre noget forkert.

- Megen usikkerhed ville sikkert kunne fjernes, hvis forældre talte med sagkundskaben. Hvad gør lærerne f ex hvis børnene ikke vil?

- Vi tænker ikke så meget over det. For os er det noget der falder helt naturligt. (Gerda)

- Usikkerhed må være noget positivt, fordi den får os til at tænke os om, inden vi handler.

- Ja og når vi så har tænkt færdig har 'problemet' løst sig selv.

- Usikkerhed er absolut noget negativt. Hellere gøre noget forkert ti gange og være sikker end at vise børnene, man er usikker.

- Et forældrebibliotek ville måske være en udvej.

- Så hellere en studiekreds.

- Allerbedst ville det være med en studiekreds bygget på forældrebiblioteket. (Fru Stahl havde allerede haft ideen, så måske var det en opgave for Dem fru Stahl!!)

- Kan man skrive i forældrebladet om andet end lige netop det, der vedrører skolen? F. ex. hvis man har problemer med børnene, som man gerne vil høre andres syn på

- Selvfølgelig. Det er jo netop meningen med bladet, at forældrene skal bidrage og evt. hjælpe hinanden.

Gentagne gange under diskussionen sagde dr Kjærsgård: Skriv det i bladet. Skriv det i bladet, det er det vi har det til.

- Hvorfor skriver så få i bladet?

- Man er vel bange for at gøre sig til grin. (Er vi virkelig så bange for at udlevere os? I så fald kan vi lære noget af vore børn).

- Ja eller også er det lutter dovenskab.

Det blev sent inden vi sluttede og der var ganske givet meget som burde diskuteres igen, derfor ville det være en god ide med det bibliotek og studiekreds.

P.S. Jeg glemte i min nytårstak både bestyrelse og

redaktion. Det var ikke med vilje og være hermed bragt.

C. Pilehave Andersen.

Referat af forældremøde 7/2

Inger Kristine Mortensen om hvordan vi hjemme kan følge skolens ide og arbejde op.

Det er meget svært at referere, hvad I.K.M. sagde, og det er synd for dem, som ikke hørte hende og fik et førstehånds indtryk af hendes personlighed. Foredraget var vist det man kalder "causerende", og det er ganske umuligt at genfortælle alle de dejlige eksempler, I.K.M. brugte til at belyse sit emne.

Hun har alle muligheder for at kunne vurdere børn og skoler. Først gik hun selv i skole og kørte grundigt træt, gik ud og kom derefter som ganske ung pige til at undervise små børn, hvilket hun viste sig at have et usædvanligt godt tag på. Inspireret heraf gik hun selv i skole igen, og hun har siden beskæftiget sig med børnehavebørn og småbørnsundervisning. Selv har hun mange børn og er nu bedstemor.

I.K.M. kom først ind på børns store forskellighed med hensyn til at tilegne sig ting - dels måden (de visuelle og de auditive børn) - og dels tidspunktet, hvor de pludselig er modne til at lære en hel masse. Hun har set talrige eksempler på, at børn meget tidligt får perioder med eensidige interesser, f.eks. bogstaver eller tal, og hun mente, at det er meget vigtigt, at man lader børnene udfolde sig på disse områder - også selvom man måske synes, at det er altfor tidligt. - Hun mente iøvrigt, at lærere kunne lære meget af børnenes forskelligartede evner til at lære.

Ligeså vigtigt, som det er at give det enkelte barn lov til at udfolde sig med det, der til enhver tid interesserer dem, er det at lære dem glæden ved at lave noget sammen med andre så tidligt som muligt. På denne

måde optrænes barnet til demokratisk væremåde og omgangsform. I.K.M. mente, at netop den demokratiske atmosfære i hjem og skole var det centrale for et barns harmoniske udvikling. Det gør ikke så meget, at der er forskel på hjem og skole på flere punkter, når bare barnet begge steder føler, at det får plads til at danne sig sine egne meninger og altid kan snakke med de voksne - lærere eller forældre.

I.K.M. kom også ind på et spørgsmål, som sikkert beskæftiger mange forældre, nemlig hvordan det kommer til at gå vore børn, når de går over i folkeskolen. Hun lovede os ikke, at det i alle tilfælde ville gå gnidningsløst. Det kan godt blive en svær overgang fra den demokratiske skole til den mere autoritære, og her har hjemmet en stor opgave i at støtte barnet.

I.K.M. har haft børn både i Bernadotteskolen og i folkeskolen, hun har haft børn, der kunne læse, når de kom i skole, og børn der ikke kunne, men når alle hendes børn nu klarer sig godt, er der for mig ingen tvivl om, at grunden er, at hun og hendes mand har evnet at skabe et hjem som samtidig gav børnene tryghed og udfoldelsesfrihed, og som gennem en levende interesse for børnene har skabt selvstændighed og demokratisk væremåde. Hun lyønskede os til vores skole og sagde, at hun altid havde elsket tanken om sådan en skole, som var til glæde for alle parter - børn, forældre og lærere.

Men det er ikke gjort med en god skole, den forpligter i høj grad forældrene, som i mange henseender kommer til at revidere deres sikkert ofte traditionelle opfattelse af "skole og hjem".

Annette Kjædegård.

Forældrererepræsentanternes første møde den 13-2.

Ib Kvolsbjerg indledte med at sige, at opgaver vedrørende skolen hidtil havde været opdelt på to organer nemlig: bestyrelsen og lærerkollegiet. Man fandt det rimeligt, at overdrage nogle af disse mange opgaver til forældre kredsen, og samtidig herved opnå at aktivisere forældrene i højere grad end før.

Disse tanker førte til ideen med en forældrerrepræsentation - her for nemheds skyld kaldet forældrerådet.

Deltagerne i dette første møde var i forvejen valgt af de enkelte klasser og skal fungere i $\frac{1}{2}$ årig periode, derefter vælges nye, således at alle forældre ved skolen skulle kunne nå at blive medlem af rådet.

Rådsmedlemmernes første opgave er naturligvis at interessere sig for den klasse de "repræsenterer". F.ex.

følge undervisningen og arbejdet i klassen og være lærere og elever behjælpelige med problemer, der kunne opstå.

Herudover er der praktiske almene opgaver, som forældrerådet helt naturligt kunne tage sig af. F.ex.

1. at medvirke - eller tage initiativet til de store møder: foredrag, summemøder, diskussion etc.
2. at arrangere forældre fester f.ex. en årlig velkomstfest for de nye forældre, karneval, forårsfest m.v.
3. at starte studiekredse (samtale -og læsekredse) om pædagogiske, psykologiske og andre emner, der vedrører skole, børn og forældre. Ib foreslog som ex. A.C. Neills "Summerhill".
4. at arrangere klassemøder, og iøvrigt bistå eller stå for traktementet til møderne i det hele taget.
5. at være et praktisk mellemed mellem bestyrelse og forældre kreds ved forældre arbejdet.

6. at medvirke ved ekstraordinære arrangementer som f.ex. skov- og lejrture.

Yderligere kunne rådet rejse spørgsmål, som lærerne ikke i øjeblikket har øjnene åbne for.

Efter Kvolsbjergs opregning af disse funktioner var vi enige om, at de ovennævnte punkter ikke kan betragtes som en endegyldig opsummering. Der er sikkert andre opgaver, forældrerådet kunne tage sig af. Her kommer man naturligt over i spørgsmålet om forældrekreedsens deltagelse i rådets arbejde. Vi var enige om, at forældrerådet ikke kan eller skal stå alene, men stadig må holde levende ved impulser fra alle forældrene.

Skulle nogen allerede nu føle trang til at henvende sig til forældrerådet bringes her en oversigt over medlemmerne.

Børnehaveklasse: C. Pilehave Andersen, Gylfesvej 10

1. klasse: fru Rue, Carl Plougsvej 49 tlf. 210404
hr Ågård, Stockholmvej 11, Espergærde 232705

2. klasse: Torben Andersen, Ahornvej 1, Hornbæk 972

4. klasse: Søren Bang, Blichersvej 29

Som ideel baggrund for oprettelsen af en forældrerepræsentation eller et forældreråd kan anføres:

"Forældrerådets opgave er dels at aflaste bestyrelsen og lærerkollegiet, dels at aktivisere forældrekredden, således at trekanten - børn, lærere og forældre - bliver en virkelig og reel ramme om Den lille Skole".

Søren Bang.

Forældremøde den 20-2. 2. klasse.

Vi kan kun glæde os over at 2. klasse karakteriseres som en nem klasse der ikke byder på nogen særlige problemer. Bedre optakt til et forældremøde kan man vel ikke ønske.

Dansk. Der er ligesom indtrådt en mæthed hos børnene af det hidtil behandlede stof, hvorfor undervisningen nu går i retning af at lade børnene tegne billeder og ledsage disse med historier, eller lade andet billedstof inspirere dem til en beretning, en ny og afvekslende arbejds måde, som vi allerede så nogen eksempler på, ophængt i klassen. Altså et fornyende indslag som en appel til fantasien eller skabende anvendelse af de indvundne færdigheder. Nogen bedømmelse af børnenes niveau foreligger egentlig ikke endnu, da der først gives testprøver i 3. klasse.

Regning. Gennemsnitspræstationen ligger stadig normalt. Christian præsenterede os for et nyt undervisningsmateriale, STERNE systemet, til afløsning af kuglerammen. Kort beskrevet består det af felter på stribe, i sammensætninger fra et til ti, og af forskellig farve. Dette skulle være hurtigere, mere overskueligt og give børnene en mere præcis forståelse af antal og disses kombinationer forud for tallets skrevne symbol. Materialet er ret dyrt at anskaffe, vistnok 250 kr. pr. sæt. Imidlertid er det ikke uoverkommeligt at lave det selv, hvis nogen forældre med tid, lyst og fingersnilde kunne blive enige om en sådan fælles opgave. Inden så længe layer børnene butik med rigtigt kasseapparat og varer på hylder som en praktisk regneøvelse. Til formålet efterlyses tomme vareemballager af de gængse arter fra vore husholdninger.

Gymnastik. Ulla gav udtryk for sin glæde over 2. klasses lyst og livlighed.

P-fag. For tiden går det vist lidt trægt.

Fællestid. Dette arrangement har endnu ikke rigtig indfriet forventningerne, nogen vanskeligheder har skabt stilstand, sagen gribes dog an påny. Der er jo et udviklende og berigende moment i den selvfølgelige kontakt med de andre uden for ens egen afgrænsede aldersgruppe.

Garderoben giver anledning til nogen problemer. Det hører vel i første række sammen med de lidt trange forhold som let giver rod og frister til en del pjat-terier, såsom at gemme hinandens ting, mest til besvær for dem der skal nå tog eller bus. Det blev foreslået at anskaffe trådkurve som supplement til knagerne. Det vil imidlertid blive noget dyrt for skolen, en mulighed gik ud på at anskaffe det fornødne antal kurve så fordelagtigt som muligt og så fordele omkostningerne.

Om at komme for sent. Det kan være til gene hvis der går for meget vane i at komme for sent. Men det er vist en rigtig forældreopgave, det med at skubbe lidt bag på i morgengryet, altså lo minutter frem med konsoluret.

Lørdagsfri blev atter diskuteret, men det ser faktisk ud til at de fleste ønsker går i retning af 6 skoledage. For Christians vedkommende vil det så at sige være umuligt at få sine timer anbragt på ugens 5 dage. Man tumler med tanken om eksperimentelt at forkorte undervisningstimerne til lektioner af en anden varighed for nogen fags vedkommende, udfra forskellige betragtninger, f.eks. mere effektivt udbytte af den givne undervisning, da børns opmærksomhed og modtagelighed kun er til stede i betydelig kortere tid af gangen, end man sædvanligvis antager. Det foreskrevne antal undervisningstimer skulle ikke blive berørt af denne ordning.

Torben Andersen.

Bestyrelsesmøde den 3-3.

Tilstede: Lise Iversen, Per Iversen, J.B.Pileborg, Abildgård-Jensen, Annette Kjædegård + Ib Kvolsbjerg.

1. Diskussion om, hvorvidt vi skal sætte det årlige forældre-kredsbidrag op fra 20-25 kr. Forældre-kredsen betaler udgivelsen af forældrebladet, og vi må regne med at skulle betale honorarer til alle foredragsholdere, nu vi er en institution på linje med andre. I øjeblikket er der ikke noget overskud i kassen, men jo flere forældre vi bliver, des bedre bliver selvfølgelig balancen. Man syntes imidlertid, at det kunne være en god ide, hvis forældre-kredsen gennem det årlige bidrag kunne give skolen en friplads. - Der blev ikke taget nogen bestemmelse i dette spørgsmål.

2. Derefter drøftedes søskenderabat, hvis der er 3 eller flere søskende i skolen. Man kunne tænke sig ekstra stor reduktion for 3. barn eller evt. friplads. Før der tages stilling hertil, må man se på, hvor mange det kan komme til at dreje sig om i den nærmeste fremtid, og om skolens økonomi kan bære det.

3. Pileborg lovede at undersøge spørgsmålet om fritagelse for ejendomsskatter fra overtagelsen af skolen til april 1963. Fra denne dato er vi i lighed med andre skoler o.lign. fritaget for at betale ejendomsskatter.

4. Ib oplyste, at der er meget stærkt lavvande i kassen. Pileborg lovede at tale med undervisningsministeriet om en evt. fremrykkelse af statens tilskud.

5. Forældre-møderne - deres antal og form - diskuteredes. Dette mentes at være et spørgsmål, som forældre-repræsentanterne osse burde drøfte. Per Iversen kom ind på faren ved at have en bestyrelse, et forældre-

repræsentantskab, et forældreblad og et lærerkollegie, som alle 4 arbejder mere eller mindre isoleret fra hinanden. Var det ikke en ide at en af klasserepræsentanterne var tilstede ved bestyrelsesmøderne og omvendt. Per Iversen mente osse, at vi skulle have et referat af klasserepræsentanternes møder i bladet og syntes heller ikke at der var noget ivejen for at lærerne kunne give et referat af principielle spørgsmål, som de måtte have drøftet på et lærermøde.

Ib fortalte lidt om ideen bag dansefester for børnene og mente osse at vi burde have en forældrefest snart. Iøvrigt redegjorde han for situationen ved begyndelsen af næste skoleår efter at der nu er indkaldt tilmeldelser. Man diskuterede om det måske var en uheldig ide - økonomisk set - med de fire børn som er begyndt i børnehaveklassen og skal fortsætte der i $1\frac{1}{2}$ år. Ved at holde plads åben til disse fire fra august til nytår er vi gået glip af skolepenge i $\frac{1}{2}$ år, og resultatet er en ikke helt fuld 1. klasse til skoleårets begyndelse. Den nye børnehaveklasse har endnu nogle pladser ledige, og man var enige om at avertere, når alle havde haft en chance for at melde sig til af den skolen har kontakt med. Endvidere vil en ny lærerstilling blive opslået i forskellige pædagogblade.

7. P-fagene drøftedes. De er uden tvivl den sværeste gren af skolens arbejde. P-fags-ideen er en så stor del af selve skolens ide, at det hele tiden er meget nødvendigt at have opmærksomheden henledt på disse fag for at de ikke lidt efter lidt skal blive til noget helt andet, end vi fra starten havde tænkt os.

8. Lise Iversen foreslog til eftertanke om religionsundervisningen var et godt emne for næste forældremøde.

I al P-fagssnakken kom det frem, at man har hørt rygter fra Gladsaxe om at nogle forældre derinde måske nok synes, at P-fagene har fået for meget af børnenes tid, og at der ikke fra lærernes side har været sat

nok ind på de "boglige" fag - dansk og regning. Misfornøjelsen kommer naturligvis frem, når børnene skal over i folkeskolen og måske ikke kan komme det. Ib gik klart ind for, at vores børn skal lære ligeså meget og helst lidt mere end der kræves i de boglige fag, og han var ikke bange for at gøre timerne lidt mere kursusprægede, hvis det viste sig, at standpunkterne ikke var tilfredsstillende i de lidt højere klasser. Ib sagde, at det ikke kan undgås, at vores børn vil blive følt lidt ekstra på tænderne ved deres overgang til folkeskolen. Per Iversen brød sig ikke så meget om udtrykket "kursuspræget", som han mente var dårligt foreneligt med skolens ide.

Annette Kjædegård.

Fællestimerne.

Nu har den nye fællestimeordning fungeret et stykke tid, til stor glæde for alle, børn, lærere og de forældre, som har været aktivt medvirkende, - vel forøvrigt også for de passivt medvirkende.

Forældrene har selv givet udtryk for glæde over at være med, og jeg synes at nedenstående "anmeldelser" af fællestimerne giver udtryk for at også børnene får udbytte af dem.

De har sikkert også noget at fortælle om. Ring til os og lad os sammen finde det for alle gunstigste tidspunkt, - så hjælper De os meget.

Forældre er velkomne, men uden smårollerne.

Japan.

Per begyndte med at fortælle, at han havde været en tur i Japan, og Hjalte viste os hvor han havde rejst. Rejseruten gik gennem Arabien og Indien. Og så viste han os en hel masse billeder om de berømte ting. Han fortalte os, at i en af moskeerne havde de en smaragd, der var den største i verden, den var hugget ud som en gud. Fra templerne så vi også nogle store bygninger, som lignede små templer, men inde i dem var der bare et hår af en eller anden berømt mand eller en tand. De huse kalder man relikvieskrin.

Det som imponerede mest var billederne af en stor Buddha-figur af guld, og de stor templer, alle de historiske minder. Men også dagliglivet var sjovt. Et sted så vi, at de vaskede nogle tæpper i floden. De lod dem bare drive ned ad floden et stykke, så blev de samlet op og hængt ind i nogle store tørrehuse.

Ved et af munkeklostrene så vi en skov med mos og alt muligt, og for at rotterne eller mus ikke skulle løbe derind havde de nogle rør og under dem nogle trommer. Så løb der vand ind i rørene. Når de så var fyldt vippede de ned og trommede en gang og hældte vandet ud og så vippede de op igen.

På næsten alle Pers billeder var der masser af mennesker. Vi så nogle billeder fra nogle markeder, og der var masser af mennesker. Per fortalte også at det kneb med plads i de stor byer, så et sted havde man bygget en lufthavn ud i vandet, så når man landede, var der vand på begge sider. Der var ikke plads inde. I de stor byer var der ikke sådan nogle små hytter, som man måske ville tænke sig i de lande dernede. I byerne var der stor høje huse.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi herhjemme havde naturen, som de har derude, men jeg kunne ikke tænke mig, at vi var lige så mange mennesker. Det kunne være sjovt at rejse ud og se alle de steder, vi nu ved noget om.

Måske allerhelst for at se de stor fester i Japan, hvor de alle sammen klæder sig ud.

Jeg kunne også tænke mig, om Per kom en anden dag og viste billeder, jeg ville også godt se de sidste, han viste, bare lidt langsommere. Jeg kunne også tænke mig, at Per ville fortælle mere fra sin rejse, han fortæller godt.

Sten (4.kl.)

GRØNLAND.

Lørdag d. 7. besøgte dr. Kjærsgård og fru Kjærsgård os i fællestimen for at fortælle os om Grønland og vise os lysbilleder derfra. Hr. Kjærsgård skulle i sin tid til Grønland, fordi han skulle passe hospitalet i Mestersvig.

Nu vil jeg fortælle om rejsen.

Vi fløj til Grønland og så den lille flyveplads og byen, som er bygget, fordi man havde fundet bly. Vi var meget imponerede over de store isbjerge midt ude i Kong Oskar Fjord.

Mange af billederne viste os, hvad arbejderne brugte deres fritid til, blandt andet at gå på jagt, og nogle kørte racerløb, for vi så racerbilen. Nu har vi også lært noget om Grønland, f. eks. hvilket besvær de havde med at fragte olie fra havnen ved fjorden op til byen. Det foregik i tønder på slæder.

Det var også både interessant og flot at se billederne (som viser solen tilbagekomst efter mørketiden). Først var alt mørkt, og så blev det lysere og lysere. De første solstråler ramte toppen af fjeldet Doemkirken, som blev helt orange-farvet. Jeg tror bestemt, at vi alle sammen har fået noget ud af det, vi har i alt fald moret os.

Henrik (4. kl.)

Lejrskole.

Vi har nu entereret med Brønshøj-Husum Ungdomshus om leje af ungdomshusets week-end hytte ved Store Lyngby Skov pr. Ølsted.

Lejrskolen vil komme til at falde i flg. perioder:

11. maj	-	15. maj	(bg. dg. incl.)	:	4. kl.
20. "	-	22. "	(" " ")	:	1. kl.
25. "	-	29. "	(" " ")	:	2. kl.

Endnu har vi ikke i detaljer planlagt lejrskoleopholdene, men allerede nu hører vi gerne fra forældre, som vil assistere os dels på lejrskolen og dels med at gennemføre skolegangen for de hjemmeværende klasser i rimeligt omfang.

Ib.

Meningen med at lade klatterierne gå i papirkurven, var ikke skånselsløst at kaste alle "kunstværker" væk i samme øjeblik, de er lavet, men prøve at få børnene til at se med kritiske øjne på deres frembringelser, få dem til at sætte kvalitet over kvantitet, så tror jeg også, man kan bevare deres lyst for p-fag, når de bli'r større. Når sy-p er at sy knapper i tøjet, finder jeg det ganske naturligt, ligesom jeg også ville finde det naturligt, hvis børnene skulle stoppe egne strømper.

Med hensyn til rytmik, kunne man ikke tænke sig, at noget af børnenes generthed var forsvundet, hvis de som små havde gået til dans?

Direkte skadeligt kan det vel ikke være at danse "Skomager polka" - "Med hænderne si'r vi klap" o.s.v.

Bente Zeij.

Gymnastik.

Torsdag d. 5. ds. drog 4. klasse i 2 biler afsted til Bernadotteskolen.

Vi havde fået lov at overvære en gymnastiktime, hvor en 5. klasse skulle vise hvor langt de var kommet. På Bernadotteskolen har de arbejdet med Gøssel-gymnastik i 10 år og denne 5. klasse havde haft gymnastik i næsten 6 år.

Efter at vi havde set på et kvarters tid, blev vores 4. klasse opfordret til at deltage og de tog fat med iver og humør.

Vi lærte meget den dag og blev inspirerede til at tage fat med fornyede kræfter.

Ulla.

Lærerbesøg i hjemmet.

I et tidligere nummer af "Forældrebladet" gjorde Christian sig til talsmand for klasselærerbesøg i hjemmet mindst een gang om året.

Jeg vil varmt anbefale denne tanke, idet jeg tror, det vil være værdifuldt for en lærer at kontakte barnet og forældrene i deres egentlige miljø: hjemmet. Det skulle også - selvom det ikke må være besøgets egentlige formål - være muligt for de 3 parter at drøfte evt. problemer, der har vist sig i skolen.

Efter at have overværet undervisningen i nogle af timerne er jeg kun blevet bestyrket i troen på lærerbesøgets mission. Der er for nogle af vore børn adfærdsproblemer, man måske ikke umiddelbart ønsker at drøfte på et klassemøde, problemer som forældrene måske ikke selv er klar over eksisterer. Disse vanskeligheder kunne de 3 parter få lejlighed til roligt at drøfte ved et lærerbesøg. Hertil kommer, at læreren måske ville få en dybere indsigt i årsagen til vanskelighederne gennem lærerbesøget.

Hvad mener andre lærere og forældre om Christians forslag?

Søren Bang.

Forældre-P.

Vi foreslog nogle p-aftner for forældrene i sidste nummer af bladet. Vi tror, vi må have været for sent ude - kun ganske få meldte sig, så vi gemmer ideen til næste skoleår og håber på større interesse og tilslutning.

Gerda.

I glemmekassen har vi:

2 blå huer

1 blå tørklæde

2 par vindtætte luffer

1 par små lyse fingervanter

2 par blå plastsko

1 gråbrun strikket luffe.

SKOLEKALENDEREN.

Påskeferien er fra søndag d. 22., og første skoledag efter påsken bliver onsdag d. 1. 4.

Fridage i april: d. 24. (st. bededag) og d. 25.

Fridag i maj: d. 7. (Kristi himmelfartsdag)

Lejrskole:

11. maj	-	15. maj	(beg. dg. incl.)	:	4. kl.
20. "	-	22. "	(" " ")	:	1. kl.
25. "	-	29. "	(" " ")	:	2. kl.

HELSINGØR LILLE SKOLE
de Mezasvej 13, Helsingør.
giro 122606
telefon 210203

Skolelederen træffes bedst pr. telefon eller personlig på skolen kl. 13-14.

Forældrene bedes ringe til skolen mellem 7,50 og 8,10, hvis børnene af en eller anden grund ikke kommer i skole.

Det giver skolen større tryghed for, at børnene ikke bliver væk undervejs.

Red.: Gerda Eggli, Åge Riis Kjærsgård, Maggi Stahl.